

[Victor Gram.]

drøfte alle de foreliggende muligheder for der at komme frem til en virkelige praktisk ordning. Og her vil jeg gerne takke den højtærede justitsminister for hans tilsagn om at medvirke til en klaring af alle de praktiske forhold, som i denne forbindelse gør sig gældende.

Jeg finder ingen anledning til at gå ind i en dybtgående diskussion om disse spørgsmål, men kan tilsige mit partis medvirken til en nøjere undersøgelse og prøvelse af hele spørgsmålet i et udvalg. Jeg vil dog gerne sige, foranlediget af de bemærkninger, den ærede ordfører for forslagsstillerne (Stæhr Johansen) gjorde gældende, at jeg ikke helt vil se bort fra spørgsmålet om administrationsomkostningerne i forbindelse med en ordning af denne karakter. Der må, som den højtærede justitsminister nævnte i sin omtale af de to særlige krav, han mente måtte stilles op i forbindelse med hele dette spørgsmål, i høj grad tilstræbes et rimeligt forhold her.

Med disse ord skal jeg tilsige mit partis medvirken til sagens drøftelse i et udvalg.

Helga Pedersen: Mit parti har set med sympati på den højtærede justitsministers bestræbelser for at lette erhvervelsen af det lille moderne køretøj, som populært kaldes knallert, og det både for så vidt angår den rent økonomiske lettelse, som afgiftsfrigtagelsen medfører, og den tidsmæssige og altså indirekte økonomiske lettelse, som fremkommer, fordi køberen af en knallert ikke mere skal bruge sin tid til at besøge en række offentlige kontorer, aflægge køreprøve o. s. v. Derfor er mit parti også enig i, at det er rigtigt og ønskeligt, at Danmark, som jo synes særlig velegnet til knallertkørsel, har taget disse spørgsmål op til afgørelse.

Det er jo sådan i henhold til den gældende motorlov, at § 2 og § 20 giver den højtærede justitsminister visse bemyndigelser til ad administrativ vej at regulere disse forhold, og den højtærede justitsminister har i sin bekendtgørelse af 27. november principielt undtaget knallerter fra motorlovens regler og fastslået, at hovedreglen er, at knallerter skal behandles efter de for cykler gældende regler. Jeg er personlig af den mening, at justitsministeriet her vist-

nok er gået meget vidt i udnyttelsen af den bemyndigelse, der er givet ved motorloven, men om det er gået for vidt, som man fra visse sider har været inde på, kan vel egentlig kun domstolene afgøre, og jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind på spørgsmålet.

Vi kan altså fra mit partis side tiltræde de lettelser, som er forenelige med hensynet til trafikikkerheden, men her må også grænsen for lettelserne på den anden side sættes, og vi lægger, som jo også den højtærede justitsminister, den største vægt på, at trafikikkerheden fremmes mest muligt ved de nye regler, der gives. Derfor er det, at vi er særlig betænkelige ved to af de ændringer, den nye bekendtgørelse medfører.

Det gælder bestemmelsen om, at knallertkørere som hovedregel skal henvises til cyklestien og altså ikke til kørebanen, og det gælder lempelsen i erstatningsreglen og det dermed forbundne problem om den tvungne ansvarsforsikring.

Hvad kørslen på cyklesti angår, ser jeg meget vel, at knallertkøreren på kørebanen med den langt hurtigere og tungere trafik omkring sig er den ubeskyttede. Her er det ham, der er i fare for at lide alvorlig overlast ved et iøvrigt mindre voldsomt trafikuheld. Dette taler altså for at flytte ham ind på cyklestien, hvilket er i overensstemmelse med den højtærede ministers hovedsynspunkt, at knallerter skal behandles som cykler. Men på cyklestien er det sådan, at knallertkørerne, om jeg så må sige, ikke kommer mellem „ligemænd“. Set i forhold til cyklisterne er knallertkøreren allerede i kraft af sin stærke fart den stærke. Man kan vel sige det sådan, at medens han på kørebanen var „i fare“, så er han på cyklestien „farlig“, og det er han navnlig i relation til de mange børn, der færdes og skal færdes på vore cyklestier. Jeg er selvfølgelig helt klar over, at også dette problem har været overvejet af den højtærede justitsminister, før bekendtgørelsen blev udsendt, men jeg har fremdraget det her, fordi jeg synes, det er et væsentligt spørgsmål for trafikikkerheden i det hele, og jeg finder det rimeligt, at vi også i udvalget får lejlighed til nærmere at drøfte dette.

Endelig er der så spørgsmålet om motorlovens erstatningsregler og om den tvungne